

شنبه 20 مهر 1398 - 12 صفر 1441 - 12 اکتبر 2019

تولد شاعر نامدار ایرانی، حکیم "ابوالقاسم فردوسی" در طوس (313 ش)

تولد شاعر نامدار ایرانی، حکیم "ابوالقاسم فردوسی" در طوس (313 ش)، حکیم ابوالقاسم فردوسی در سال 313 شمسی مصادف با 329 هجری قمری برابر با 940 میلادی در روستای "باز" از ناحیه طابران طوس متولد شد. وی در خانواده‌ای مرفه و ممتاز رشد و نمو کرد و در دوران جوانی به تحصیل علوم پرداخت. وی همچنین به ادبیات فارسی و تاریخ و سایر علوم رایج زمان خود آشنایی کافی داشت. آنچه که از متون مختلف مشخص می‌شود، او مسلمان و شیعه بوده است و به پیامبر (ص) و اهل بیت (ع) عشق و علاقه وافر داشت. اثر جاویدان فردوسی، شاهنامه نام دارد و در شمار بهترین آثار حماسی عالم است. شاهنامه بر اثر نفوذ شدیدی که در میان طبقات مختلف ایرانیان یافت، در همه ادوار تاریخی بعد از قرن پنجم هجری مورد توجه بود و همه شاعران حماسه گوی ایرانی تا قرن اخیر تحت تأثیر آن بوده‌اند. فردوسی در حفظ جانب امانت به هنگام نقل مطالب، به کار بردن نهایت مهارت در وصف مناظر طبیعی و میدان‌های جنگ و قهرمانان منظومه خود و نظایر این‌ها و نیز ذکر مواعظ دلپذیر کمال توانایی را نشان داده است. حکیم ابوالقاسم فردوسی سرانجام در سال 411 هجری قمری برابر با سال 1020 میلادی در هشتاد سالگی درگذشت و در طوس به خاک سپرده شد.

روز ملی کاهش آفتاب، بلای طبیعی (تصویب 1373 ش)، هفته کاهش بلایای طبیعی نامگذاری شده است و روز 20 مهر را روز ملی کاهش اثرات بلایای طبیعی نام نهاده‌اند. شرایط اقلیمی و جغرافیایی ایران نظیر قرارگیری آن روی کمربند زلزله، واقع شدن در عرضهای پایین و... از یک طرف و ساخت وسازهای نامطلوب و بدون رعایت نکات ایمنی از طرف دیگر، باعث آسیب پذیری ایران در برابر بلایای طبیعی شده است.

خواجہ شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی در حدود سال 726 ق در شیراز به دنیا آمد. وی پس از فراگرفتن دانش‌های متداول عصر خود، دیوان شعری گذشته و معاصر خود را به دقت مطالعه کرد و نخست معنا را از لفظ جدا نمود و لفظ را به دور افکند. آن‌گاه معنا را در کوره ذهن فروزنده خود ریخت و از آن زیوری گوهر آگین ساخت. کمال هنر حافظ در این است که از همان عناصر در دسترس همگان، معجونی شفافبخش و مفرح تهیه کرده و استادانه و سحرآفرینانه، آنها را به خدمت ابلاغ پیام خود در آورده است. او تفسیر قرآن، حکمت و ادبیات عرب را به خوبی می‌دانست و چون قرآن را با چند روایت و قرائت حفظ کرده بود، به حافظ شهرت یافت. حافظ با الهام گرفتن از آموزه‌های اسلامی و مفاهیم قرآنی و بکارگیری استعارات و کنایات منحصر به فرد، توانست ناب‌ترین غزل‌های تاریخ ادبیات ایران را بسراید. اهمیت حافظ در آن است که توانست مضامین عرفانی و عشقی را به نحوی در هم آمیزد که از دو شیوه غزل عارفانه و عاشقانه، سبک واحد و جدیدی به وجود آید. این شاعر استاد، افکار خود را با الفاظ بسیار زیبا و با توجه به صنایع لفظی بیان کرده و بر اثر قدرت فراوان خود در سخنوری، غالباً مضامین عالی و معانی بسیار در ابیات کوتاه گنجانیده است. ترکیباتی که حافظ در اشعار خود آورده، غالباً تازه، بدیع و بی‌سابقه است و حافظ در ساختن این ترکیبات، نهایت قدرت و کمال ذوق و لطافت طبع خود را نشان داده که کمتر شاعری از این حیث با او قابل مقایسه است. شعر حافظ در فضای اسلامی غوطه‌خور است و دیوان حافظ مملو از الفاظ و تعبیر قرآنی می‌باشد. علاوه بر این، در اشعار او، اصطلاحات مربوط به تصوف، عرفان، فلسفه، کلام، تفسیر، حدیث و فقه و... به مقدار فراوان به چشم می‌خورد.

روز اسکان معلولان، سالمندان، روز اسکان معلولان و سالمندان نامگذاری شده است. سالمندان و معلولان حق دارند از زندگی سالم، در رفاه و بانشاطی برخوردار باشند و صرفاً وجود یک سری ضعف‌های جسمانی نباید باعث شود که آن‌ها لذت زندگی را تجربه نکنند.

درگذشت "سلمان ساهجی" غزل‌گه و قصیده‌سرای بزرگ ایرانی (778 ق)، خواجہ جمال‌الدین سلمان بن علاءالدین محمد ساوجی معروف به سلمان ساوجی از بزرگ‌ترین شاعران قصیده‌سرا و از غزل‌گویان نیکو سخن قرن هشتم هجری می‌باشد. زندگی سلمان بیشتر در دربار امیر آل جلابر (ایلکانیان) و در بغداد که پایتخت آنان بود، سپری شده است. سلمان را می‌توان آخرین قصیده‌سرای بزرگ ایران بعد از مغول دانست و او از همه‌زمانی معاصران خود، بهتر از عهده‌زمانی تبعی قصاید شاعران قصیده‌سرای قرن پنجم و ششم هجری برآمده است. او در علوم و فنون متداول زمان خود به درجه‌ای از کمال رسید که توانست به مدد ذوق خدادادی در سخن سرایی و شاعری، از نامداران عصر خود شود. مجموع اشعار سلمان در حدود یازده هزار بیت است. وی در همه‌زمینه‌ها و قالب‌های شعری، ذوق آزمایی کرده و به اعتقاد محققین، در زمینه‌های شعر، استاد مسلم بوده است. مهارت و استادی او در شاعری تا بدان پایه بوده که حافظ شیرازی او را ستوده است. در اشعار سلمان، گرایش‌های عارفانه موجود است و اعتقادات او در این زمینه به خوبی در اشعارش

کشف قاره آمریکا توسط "کریستف کلمب" مکتشف و دریانه، در ایتالیایی، (1492م) در سوم اوت 1492م کریستوفر کلمبوس معروف به کریستف کلمب که دریانوردی ایتالیایی و در خدمت اسپانیا بود، سفر دریایی خود را به وسیله یک کشتی به اندازه قایق rlm&های امروزی، از بندر پالوس اسپانیا آغاز کرد و به سمت اقیانوس اطلس حرکت نمود. در آن زمان، اعراب، اقیانوس اطلس را دریای سبز ظلمات، می rlm&خواندند و کلمب نخستین کسی بود که بدین اقیانوس ناشناس گام می rlm&نهاد. دریانوردان آن روز، کمتر حاضر بودند طوری در دریا پیش روند که ساحل را نبینند. با این حال کریستف کلمب در این مورد، دست به ریسک خطرناکی زده بود. کلمب برخلاف بسیاری از مردم زمان خود معتقد بود که زمین گرد است و اطمینان داشت که با سفر دریایی به سوی غرب می rlm&تواند راهی تازه را برای تجارت سودآور اروپاییان به خاور دور پیدا کند. این نقشه خوبی بود ولی دو نقطه ضعف داشت. اول اینکه او تصور نمی rlm&کرد که دنیا به آن بزرگی باشد که ما امروزه آن را می rlm&شناسیم؛ دوم آنکه نمی rlm&دانست و نمی rlm&توانست هم بداند که دو قاره بزرگ آمریکای شمالی و جنوبی در سر راه او قرار گرفته rlm&اند. لذا هنگامی که در دوازدهم اکتبر 1492م پس از هفتاد روز دریانوردی، از دور خشکی rlm&های مربوط به قاره آمریکا را دید، تصور کرد که به خاک آسیا نزدیک شده است و لذا جزایری را که کشف کرده بود، هند غربی نام نهاد. او سه سفر دیگر هم به هند غربی انجام داد و هنوز هم می rlm&پنداشت که این جزایر، قسمتی از خاک آسیا هستند. این سفر و شناسایی باعث شد که در سال rlm&های بعد، نیروهای استعمارگر اسپانیایی به این سرزمین رفته و قرن rlm&ها به استثمار و چپاول این منطقه بزرگ پردازند.

جلوه rlm&گر است. در دیوان اشعار سلمان، قصاید دینی در توصیف خداوند متعال و رسول گرامی اسلام نیز وجود دارد که برخی از آن rlm&ها از نظر قدرت تشبیه و شیوایی زبان، بسیار زیبا هستند. از سلمان ساوجی، دو داستان منظوم با نام rlm&های فراق نامه و جمشید و خورشید نیز باقی مانده است.